Any XXXIII · juliol 2017

portalobert

REVISTA DEL SEMINARI CONCILIAR DE BARCELONA

nº 110

Nous diaques al servei de l'Església de Barcelona

Editorial

Enhorabona per partida triple!!!

CONTINGUT

portalobert

nº 110 Juliol 2017

Director:
Mn. Miquel Ramón

Redacció i Edició:
Pau Manent,
Alfons de Alarcón i Samuel Gutiérrez

Fotografia:
Samuel Gutiérrez

Edita:
Seminari Conciliar de Barcelona
Diputació 231 - 08007 BARCELONA
Tel. 93 454 16 00
Fax 93 454 90 12

Correu electrònic:
seminari@ seminaribarcelona.cat

Disseny, maquetació i impressió:
Gràfiques Ossó, S.L. - Tel. 93 666 13 42

Dipòsit Legal:
B-43509-86

www.seminaribarcelona.cat

Acabem el curs amb una gran alegria diocesana i donant l'enhorabona per partida triple.

Ho fem en primer lloc felicitant l'arquebisbe Joan Josep Omella per la seva creació com a Cardenal de la Santa Església Romana. Aquest fet posa de manifest la confiança que el papa Francesc ha dipositat en ell i alhora l'uneix més estretament al qui és el vèrtex de la comunió de l'Església. I això, com indica el color vermell dels seus hàbits corals, fins a vessar la pròpia sang. Amb el nostre Arquebisbe, tota l'arxidiòcesi i també d'una manera especial els seus seminaristes, se senten compromesos a estar més units encara a la Seu de Pere i a ser un instrument de comunió en el si de l'Església universal.

El segon motiu de joia és doble. Es tracta de la notícia que hem rebut també recentment que el papa Francesc ha nomenat Mn. Sergi Gordo i Mn. Antoni Vadell com a nous bisbes auxiliars de Barcelona. Seran una gran ajuda per a l'arquebisbe en el pasturatge de l'arxidiòcesi. Mn. Sergi Gordo, que fins ara n'ha estat el secretari general i canceller, n'és un gran coneixedor i això li permetrà oferir a l'arquebisbe una visió ben aprofundida de tots els temes i de totes les persones. Mn. Antoni Vadell, el bisbe més jove de l'estat espanyol, aportarà la novetat i frescor pròpia de la seva edat alhora que l'enriquiment de la seva provinença mallorquina.

A ells dos els donem també l'enhorabona ben sentida i l'oferiment de col·laboració més sincera per tal d'avançar junts de manera encara més decidida en el seguiment de Jesucrist i en l'anunci del Regne de Déu.

Tots aquests esdeveniments ens permetran, a nivell diocesà, començar el curs amb una nova empenta, després del merescut descans d'aquests mesos de vacances. Uns mesos que desitgem, per als seminaristes i per als benefactors, ben profitosos i enriquidors.

Mn. Josep M. Turull
Rector

Crònica

desembre - juny

Exercicis Espirituals al Miracle

Vetlla de pregària per les vocacions

DESEMBRE

El **6** vam tenir recés a Tiana, predicat pel Cardenal Martínez Sistach.

El **7** vam participar a la Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè.

El **13** vam assistir al Messies de Häendel, al Palau de la Música.

El **15** tinguérem la celebració comunitaria de la penitència amb absolució individual.

El **18** vam celebrar el 25è aniversari de l'ordenació sacerdotal de Mn. Josep Maria Turull, rector del nostre Seminari.

El **19** vam tenir la celebració nadalenca al Seminari amb l'Arquebisbe de Barcelona i el Bisbe de Sant Feliu.

El **21** tinguérem la celebració nadalenca a l'Ateneu Sant Pacià, amb la participació d'alumnes i professors.

GENER

El **2** vam tenir un recés a Montserrat, predicat pel P. Ignasi Fossas, osb.

Del **18 al 25** vam participar en la setmana de pregària per a la unitat dels cristians.

Del **29 de gener al 4 de febrer** tinguérem exercicis espirituals al santuari del Miracle, predicats per D. Sergio Requena.

FEBRER

Els dies **6, 8 i 10**, l'Arquebisbe de Barcelona va ser al nostre Seminari, per entrevistar-se personalment amb cada un dels seminaristes.

El **10** vam visitar "Vida i paseó de Santa Eulàlia", a la Catedral.

El **14** vam celebrar l'admissió als ordes d'un grup de seminaristes.

El **21** celebràrem l'Eucaristia en el segon aniversari de la mort de Marcos Pou, i també per la mare de Mn. Miquel Ramón.

Del **24 al 26** tingueren lloc els exercicis espirituals dels Seminaris Menors de Catalunya a Montserrat, predicats per Mn. Bruno Bérchez.

Crònica
desembre - juny

MARÇ
L'**1** vam iniciar el temps de Quaresma amb unes paraules del Sr. Rector, la celebració de l'Eucaristia i l'exercici del Via Crucis.

El **9**, festivitat de Sant Pacià, vam celebrar el dia de les Facultats.

Els dies **15 i 16** vam tenir el Simposi sobre la Reforma i les reformes en l'Església.

El **18** tinguérem una vetlla de pregària per les vocacions al Seminari, presidida pel bisbe auxiliar.

El **19** celebràrem el Dia del Seminari, amb una eucaristia a la Sagrada Família presidida per l'Arquebisbe de Barcelona, en la qual van ser ordenats diaques quatre seminaristes.

El **20** celebràrem la festa litúrgica de Sant Josep, amb el tradicional torneig de futbol entre el Seminari Conciliar de Barcelona, el Seminari Major Interdiocesà i el Seminari de Terrassa. En acabar el torneig celebràrem tots junts l'eucaristia al Seminari de Terrassa i compartírem el sopar.

El **25** Mn. Joan Rodríguez ens predicà el recés, que en aquest cas el vam tenir a Rubí.

Del **28 al 31** tingué lloc al Semianari el Congrés del Consell de Conferències Episcopals Europees.

El **30** tinguérem la celebració comunitària de la penitència amb absolució individual.

ABRIL
El **11** tingué lloc la missa crismal de l'arxidiòcesi de Barcelona, seguida d'un dinar amb tots els preveres al Seminari.

El **12** se celebrà la missa crismal de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, seguida d'un dinar a la casa de l'Església amb tots els preveres.

Del **13 al 16**, els seminaristes participaren als oficis de Setmana Santa: els de la comunitat de Sant Josep Oriol, a la Catedral de Barceloan; els de la comunitat de Sant Josep de la Muntanya, a les respectives parròquies; i els de Sant Feliu de Llobregat, a la seva diòcesi.

El **26** vam participar a la vetlla de Santa Maria, al monestir de Montserrat.

El P. James Mallon va visitar Barcelona

Tesimoni en el Dia del Seminari

Dinar amb les famílies dels seminaristes

Crònica
desembre - juny

Trobada amb Mons. Patrón

Agenda

JULIOL

Dia 2: Eucaristia d'acció de gràcies pel Cardenalat a la Sagrada Família.

Dia 5 al 8: Convivències d'escolans a Llinars.

Del 9 al 13: Encuentro de Seminaristas de Bachillerato en Lugo.

AGOST

Del 27 d'agost a l'1 de setembre: Exercicis espirituals d'Etapa Pastoral.

SETEMBRE

Del 4 al 6: Trobada d'inici de curs al Seminari i a Tartera.

Dia 12: Inici del curs 2017-2018.

MAIG
El **2** vam tenir una trobada dels seminaristes de Catalunya amb Mons. Patrón, secretari de la Congregació del Clergat.

El **6** tingué lloc la Trobada d'Escolans de la l'archidiòcesi de Barcleona i de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat al Seminari Conciliar.

El **8** celebràrem la institució d'acòlits i lectors d'alguns seminaristes.

El **10** Mn. Bruno Bérchez i alguns col·laboradors de la Delegació de Jonventut ens van explicar el funcionament dels cursos Alpha.

El **11** va tenir lloc la jornada sobre Sagrada Escriptura a al Facultat de Teologia de Catalunya.

El **12** el P. Bernardino Hospital, ofm conv., ens va predicar el recés mensual a Tiana.

El **13** alguns seminaristes participaren en la pujada a Núria dels joves amb l'Arquebisbe.

El **14** tinguérem al Seminari la trobada amb els familiars dels seminaristes.

El **17** un parell de missioners de l'IEME ens van explicar la seva experiència missionera.

El **30** particiàrem a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià en la celebració de la festivitat del Beat Pere Tarrés.

El **31** celebràrem l'eucaristia d'acció de gràcies amb tots els professors i alumnes de l'Ateneu Sant Pacià.

JUNY
El **6** celebràrem la festivitat del beat Josep M. Peris, rector màrtir del Seminari de Barcelona.

Els dies **6 i 7** tinguérem les jornades sobre Elias Rogent a la Universitat de Barcelona i al Seminari Conciliar de Barcelona.

El **14** tinguérem la celebració oficial de final de curs al Seminari.

El **18** participàrem a la celebració del Corpus Christi a la Catedral.

Del **26 al 29** vam pelegrinar a Roma amb el nostre Arquebisbe i el vam acompanyar en la seva creació com a Cardenal.

Navidad en el Seminario

Celebración con los obispos

Celebració de l'Eucaristia amb els bisbes

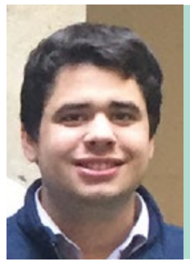
A un paso del nacimiento del niño Jesús, el lunes 19 de diciembre, tuvo lugar en el Seminario Conciliar de Barcelona la celebración navideña, con la presencia del Arzobispo de Barcelona, Mons. Juan José Omella, y el obispo de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés.

La celebración comenzó con la Santa Misa, donde el Arzobispo Omella dio unas pinceladas sobre la figura de la mujer estéril: *"Dios hace de esta esterilidad fecundidad, pues para Él nada es imposible. Dios da fruto a pesar de nuestra debilidad y miseria."* A continuación, con motivo del próximo 25 de diciembre, dio tres ideas para preparar y entender la Navidad. La primera es el compromiso de Dios ante el hombre. Él, fijándose en los problemas y las miserias de los hombres, rechaza la tendencia que tenemos a criticar cuando todo va mal. La actitud de Dios es bajar a la tierra, hacerse hombre. Dios no ha abandonado al hombre sino que Él mismo se ha hecho hombre. El Arzobispo remarcó también el aspecto de la disponibilidad que debemos tener para con Dios, poniendo de ejemplo a la Virgen con su *"fiat"* ante el plan para la salvación de la humanidad. Finalmente animándonos a hacernos pequeños nos invitó a contemplar el misterio del nacimiento de Dios, indicando la importancia de meditar el Evangelio en silencio, escuchando la voz de Dios que habla en el silencio del corazón y fijándonos en la figura del Hijo de Dios, que nace para nuestra salvación.

Tot just abans de sopar

Tras la celebración eucarística, tuvimos una cena acompañada de villancicos para conmemorar el nacimiento del hijo de Dios y para despedir el año 2016 dando paso a un nuevo año.

Joan Mundet
3r. Teologia

Seminario Menor

Actividades del Semestre

Seminari Menor en Família

Moment de la trobada d'escolans

Continuamos nuestros encuentros con el seminario menor en familia, en el cual, un fin de semana al mes participan chavales que tienen inquietudes por la vocación sacerdotal. Este año, en nuestras catequesis, hemos conocido a los personajes bíblicos del Antiguo Testamento y hemos iniciado con los del Nuevo Testamento. Es impresionante escuchar las experiencias de estos chicos, ya que podemos caer en la cuenta, que no hay una edad concreta, en la cual se puede sentir la llamada del Señor a la vocación sacerdotal. Hemos podido verificar cómo el Señor se vale de cualquier circunstancia para salir a nuestro encuentro, como le sucedió a Mateo, que mientras estaba en su faena de recaudador de impuestos el Señor se fija en él y le llama; o cómo en los cuatro primeros seguidores del Señor, Pedro, Andrés, Juan y Santiago que mientras están en su faena de pescadores, el Señor sale a su encuentro. Es cierto que es muy pronto para concretar esta inquietud, por ello existe este espacio del seminario menor en familia, para los que tienen una inquietud más clara. También contamos con el espacio Samuel, en el cual, vienen un domingo al mes, monaguillos que quieran participar de nuestra compañía y verificar a qué les llama el Señor. En cada encuentro del grupo Samuel, visitamos alguna parroquia de la diócesis de Barcelona o Sant Feliu de Llobregat, para que conozcan la realidad de la parroquia y a la vez que nos conozcan. Agradecemos la acogida que hemos tenido en las diferentes parroquias que hemos visitado.

Visita a la parròquia de Betlem

Como cada año, hemos celebrado en encuentro de monaguillos, el cual ha congregado a un centenar de monaguillos/as de las diócesis de Barcelona y Sant Feliu de Llobregat. Ha sido una jornada muy intensa y enriquecedora. En el momento de la preparación, era emocionante ver a los seminaristas mayores y menores implicarse en la realización del encuentro. Este encuentro pretende ser un espacio para que los monaguillos/as puedan pasar una jornada festiva y educativa. Como cada año, agradecemos la implicación de los seminaristas mayores y menores, pues gracias a ellos este encuentro se puede llevar a cabo.

Mn. José Fernando Campoverde
Formador Seminario Menor

25 anys de prevere de Mn. Turull

Celebració de les noces d'argent al Seminari Conciliar de Barcelona.

Mn. Josep Maria Turull, rector del Seminari de Barcelona, celebrà el dia 22 de desembre 25 anys de prevere. És per aquest motiu que el passat diumenge dia 18 va tenir lloc al Seminari una celebració per tal de festejar una efemèride tan assenyalada. L'acte s'inicià amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mn. Turull i amb la capella plena de gom a gom. Es van fer presents moltes persones que, d'una manera o altra, també han estat testimonis d'aquests 25 anys de ministeri de Mn. Turull. En l'homilia va recordar el dia de la seva ordenació, on va dir que desitjava que la seva vida fos com un pa acabat de sortir del forn, preparat per a alimentar a tots aquells que estiguin afamats. Després de 25 anys, Mn. Turull va dir que vol continuar partint i repartint el pa de la seva vida, allà on el Senyor vulgui.

A continuació ens vam desplaçar a l'Aula Magna del Seminari on es va projectar un vídeo elaborat pels seminaristes, en el qual es recollien fotografies de les diverses etapes de la vida de Mn. Turull, així com testimonis de les persones que l'han conegut en les diferents tasques pastorals que se li han enomanat al llarg de tots aquests anys. En el vídeo es va poder veure un recorregut per tota la seva vida. Els seminaristes van fer un treball molt exhaustiu, contactant amb familiars i amics per tal que tots poguessin deixar el seu testimoni agraït a Mn. Turull. El recorregut començava amb la seva vida familiar, el seu temps de Seminari, l'ordenació presbiteral i les primeres destinacions pastorals, sobretot les parròquies de la Mare de Déu dels Àngels i la de Sant Ramon de Penyafort. Els darrers dotze anys

La capella s'omplí de gom a gom

com a rector del Seminari Conciliar també hi van estar molt representats en el vídeo.

Tot seguit se li va fer entrega de diversos obsequis, oferts per diverses persones i comunitats que han estat i són importants en la seva vida. La seva família li va regalar una ceràmica de les benetes de Montserrat on es reproduïa la coneguda cita del profeta Jeremies: *"Tú m'has seduït Senyor i jo m'he deixat seduir"*. Una representació dels feligresos de les parròquies de la Mare de Déu dels Àngels i de Sant Ramon de Penyafort li van fer entrega d'un cristall on hi ha gravada una imatge de la façana de les dues parròquies. Va ser un regal que li permetrà recordar sempre els anys dedicats a aquestes comunitats cristianes. El Seminari li va fer entrega d'un estoig amb tres instruments d'escriptura molt elegants: un bolígraf, un roller i un llapis de mina. El darrer obsequi va ser molt especial, d'aquells que no es poden embolicar. Es tractà de la coral "Som", que havia estat a la Parròquia de Sant Ramon de Penyafort, que va interpretar quatre peces a veus. És una coral molt estimada per Mn. Turull, doncs és molt afeccionat a la música. Posteriorment va rebre altres obsequies a títol personal d'altres persones, testimoniant així l'agraïment i l'estimació que li tenen.

Mn. Turull durant l'homilia

La coral "Som" va interpretar algunes peces

Tallant el pastís d'aniversari

Projecció del video sobre la vida de Mn. Turull a l'Aula Magna

Rebent el regal que li va fer la família

Finalment, Mn. Turull va pronunciar unes sentides paraules d'agraïment tot glossant tres termes molt significatius: gràcies, perdó i siusplau. Aquestes paraules han estat sempre presents en l'exercici del seu ministeri i va demanar a Déu que hi continuïn estant durant el futur. L'acte va acabar amb un refrigeri al claustre principal del Seminari, on tots vam poder felicitar i parlar amb l'homenatjat.

Mn. Miquel Ramón
FORMADOR

Simposi Internacional

I Simposi Internacional Reforma i reformes en l'Església

Presentació del Simposi a l'Aula Magna

L'Església a Occident està malalta. Pateix des de fa temps diverses patologies que es manifesten sobretot en la seva manca de vitalitat i de fruit apostòlic. L'Església avui viu una crisi pregona d'identitat: ha perdut de vista que la seva vocació primera és fer deixebles missioners i s'ha convertit en un sanatori. La mera pastoral de manteniment, autoreferencial i centrípeta, no porta enlloc, cal una renovació radical, una conversió pastoral en la línia del que han demanat els darrers sants pares, des de Joan XXIII fins al papa Francesc.

Aquesta és la tesi de partença del pare James Mallon, rector de Saint Benedict a Nova Escòcia (Canadà), on ha liderat una autèntica renovació pastoral que està donant molts i bons fruits. La seva parròquia aplega actualment més de 1.500 persones en les misses del cap de setmana, 900 de les quals estan integrades activament i compromeses amb la comunitat. Però no són només les xifres, absolutament impensables a les nostres latituds, sinó l'esperit i el canvi de mentalitat que ha aconseguit liderar en els últims sis anys. El seu llibre, "Una renovación divina", en què narra aquesta fascinant aventura de l'Esperit, ha esdevingut tot un best-seller catòlic, obra avui de referència per a tots aquells que somien una renovació profunda en el si de l'Església a Occident.

James Mallon ha estat el convidat estrella del I Simposi Internacional Reforma i reformes en l'Església, organitzat el 15 i 16 de març per l'Ateneu Universitari Sant Pacià de Barcelona. Centenars de persones procedents d'arreu d'Espanya, entre ells molts capellans i seminaristes de Catalunya, s'han congregat al Seminari Conciliar per escoltar amb atenció el diagnòstic i les propostes d'aquest carismàtic sacerdot davant de la dramàtica situació que viu avui a Occident l'Església catòlica. «No us rendiu, no us deixeu endur per la temptació d'esdevenir mers funcionaris, no deixeu de somiar que el canvi és possible!», ha insistit a recordar una vegada i una altra el pare Mallon. «M'agradaria deixar clar que no tinc totes les respostes —ha reconegut també— però les que tinc crec que són millors que les que s'estan aplicant a molts llocs. Fa vint anys que sóc capellà, he après dels meus errors i he conegut molta gent.» Davant d'un auditori expectant, el sacerdot canadenc ha animat els capellans i seminaristes assistents a esdevenir veritables líders de les seves comunitats, molt conscients de la seva vulnerabilitat però alhora capaços de dirigir equips pastorals de cara a l'evangelització.

Durant una pausa

Amb uns dots extraordinaris de comunicació i una passió contagiosa, el pare Mallon s'ha ficat tothom a la butxaca des del minut zero: «L'Església existeix per fer deixebles, per evangelitzar —recordava—, i justament això és el

L'Aula Magna estava al màxim de la seva capacitat

Simposi Internacional

L'Església a Catalunya cerca una «renovació divina»

Es va presentar la nova Càtedra de Teologia Pastoral Josep Pont i Gol

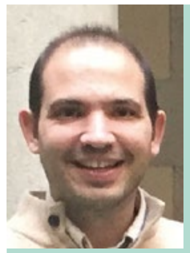
que menys es fa.» Encara fem catequesi i celebrem sagraments, però realment no estem evangelitzant. La conseqüència és una collita esquifida i un edifici que se'ns ensorra. Evangelització no és qualsevol activitat de l'Església, com sovint s'ha confós: «No hi ha veritable evangelització mentre no s'anunciï el nom, la doctrina, la vida, les promeses, el regne, el misteri de Jesús de Natzaret Fill de Déu» (Evangelii nuntiandi, 22). Per a Mallon, la renovació avui de l'Església ha de començar evangelitzant adults i allunyats, futurs deixebles missioners, que són els que veritablement poden renovar les parròquies. En aquest sentit, la seva proposta, la que li ha funcionat, són els cursos Alpha, una iniciativa nascuda fa més de 25 anys a l'Església anglicana, orientada, precisament, a la conversió del cor i a la formació de comunitats vives.

La crida urgent a fer deixebles missioners ha estat el gran tema que ha vertebrat les quatre ponències que Mallon ha fet aquests dies al Seminari Conciliar de Barcelona. La pregunta, però, que tothom es feia és com aconseguir-ho. «Volem que la gent es relacioni personalment amb Jesucrist —ha apuntat amb convicció—. Heus aquí el primer gran objectiu, a partir del qual es pot iniciar un veritable procés de discipulat.» La relació personal i viva amb Jesús és el tret més característic del deixeble missioner, però no és l'únic. També ha de poder compartir la seva fe amb altres, ha de romandre obert als dons de l'Esperit, tenir coneixement de l'Escriptura i estimar-la, així com practicar una vida de pregària diària. El deixeble necessita l'Eucaristia dominical per viure la seva fe, celebra el Sagrament de la Reconciliació i està disponible per a la missió. Més encara, el deixeble missioner veu tota la seva vida com un gran camp de missió.

La renovació avui de l'Església no només és possible, sinó que ha esdevingut una exigència evangèlica. Així ho creu el pare James Mallon, en perfecta sintonia amb el que demana el papa Francesc des que va ser escollit successor de Pere. El sacerdot canadenc no ha descobert la penicil·lina, però sí que ha esdevingut pioner a l'hora d'aplicar-la per revifar una Església malalta i retornar-li la seva identitat més pregona. L'antídot contra tots els nostres mals té nom i cognom, ha acabat revelant Mallon amb un cert misteri: «Esperit Sant.» «Tenir clar el que volem i cap a on anem, establir una estratègia i posar-hi tots els esforços… són elements importantíssims per renovar una parròquia, però, realment, només podrem sanejar-la de debò amb la força de l'Esperit Sant! Cal invocar-lo de veritat! I si l'invoquem, vindrà…» En aquell moment l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona es va convertir en un improvisat Cenacle, amb centenars de persones pregant els uns pels altres, demanant amb força a l'Esperit que renovi l'Església a Catalunya.

El P. Mallon en plena explicació

Samuel Gutiérrez
2n. Filosofia

Ordenació diaconal a la Sagrada Família

«Tant de bo sentíssiu la seva veu: no enduriu els vostres cors»

Durant la pregària d'ordenació

«Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: "No enduriu els vostres cors".» (Sl 94,8). Aquestes paraules del salm 94, corresponents a la resposta del salm del III diumenge de Quaresma, foren les que ressonaren a la nau de la Basílica de la Sagrada Família el 19 de març d'enguany per més de tres mil veus. El motiu d'aquesta congregació tan nombrosa de fidels va ser l'ordenació diaconal de quatre candidats al ministeri ordenat: Mn. Pere Alavedra, Mn. Iñaki Marro, Mn. Josep Roca, i un servidor, Mn. Alberto Moreno-Palancas. La cerimònia, presidida pel Sr. Arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, va resultar ben emotiva i ens va animar a viure el ministeri posant tot el nostre ésser al servei de Déu i de la seva Església.

Els mots d'aquest verset del salm 94, aquell dia, vam poder viure'ls amb molta intensitat, ja que d'una manera o altra podíem afirmar tots quatre que, efectivament, vam sentir la veu del Senyor, una veu que es manifestava en la veu de l'Església cridant-nos al ministeri ordenat, al diaconat. Per això, quan el diaca, en nom de l'Església, ens cridà a cadascú pel nostre nom, no podíem endurir el nostre cor després d'un llarg temps d'escolta, de discerniment, de familiaritat amb Aquell que ens ha dut fins aquí; si no reconèixer la seva veu i accedir a respondre com Samuel: «Sóc aquí» (cf.1Sam 3,4). Una afirmació, tan breu però tan decidida, que ha compromès des d'aquell instant tota la nostra vida per sempre.

El moment de la prostració durant el cant de les lletanies

Fou així com, després d'aquesta resposta, vam donar el nostre "sí", a partir de les diverses promeses que vam fer públicament, fent-nos conscients d'allò que implica rebre el do del ministeri ordenat, el qual tot seguit ens disposàvem a rebre de mans del bisbe. Personalment, un dels moments més emotius d'aquesta celebració foren les lletanies; ja que tota l'Església, tant la celestial com la terrenal, es feia present per pregar el Pare perquè ens consagrés en aquest sant servei al qual se'ns ha cridat.

Un cop acabades les lletanies dels sants, per la pregària i la imposició de les mans del bisbe, s'invocà la gràcia de l'Esperit Sant per tal de fer-nos partícips d'aquest ministeri ordenat, de manera que, mitjançant el nostre ésser es manifesti, enmig del poble de Déu, el seu amor, sobretot, envers els més pobres i els malalts. Per visibilitzar-ho amb signes externs, se'ns revestí amb l'estola en forma diaconal, és a dir, creuada; i la dalmàtica: ambdues vestimentes pròpies del diaca; també vam rebre l'Evangeliari de mans del nostre bisbe per ser custodis i missatgers de la Paraula de Déu, de manera que creguem el que

La imposició de mans

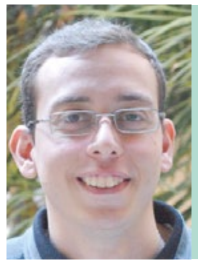

Promesa d'obediència

llegim, ensenyem allò que creiem, i practiquem el que ensenyem. Seguidament, la litúrgia eucarística va continuar com de costum, encara que, per primera vegada, vam poder exercir el diaconat servint l'altar.

Val a dir, que el ministeri ordenat té una vinculació molt més íntima i estreta amb la taula de l'eucaristia per raó del sagrament, ja que aquesta és el lloc per excel·lència del sacrifici pasqual, on es fa present el memorial de la passió, mort, i resurrecció del Senyor, i el ministre ordenat, en actuar *in persona Christi*, o sia en la mateixa persona de Crist, queda molt més lligat a aquest misteri, fins el punt de sentir que ja no es pertany a si mateix, sinó al Crist i la seva Església, a la qui es dóna; per això de l'ara de l'altar en brolla el ministeri del ministre ordenat.

A uns mesos després de la ordenació, haig de dir que, personalment, l'experiència d'aquest do rebut supera l'enteniment de la pròpia persona; però l'exercici d'aquest ministeri fa més conscient al ministre ordenat de com la gràcia de Déu opera a través d'ell per a la santificació i l'edificació de la seva Església.

Per acabar, vull manifestar que, quan un ha fet experiència del Ressuscitat queda sotraguejat de tal forma que es veu empès a respondre decididament a aquest acte d'amor que Déu ha iniciat; ens duu a posar-nos en acció. Per això, Déu dóna a cadascú, dins de l'Església, una vocació concreta, però per sentir aquesta crida no hem d'endurir els cors, perquè aquell qui la sent és dut pel mateix Esperit i afecte a fer conèixer Aquell que ens ha salvat, a través de la vocació rebuda.

Alberto Moreno-Palancas Fernández, diaca.
Etapa Pastoral.

Els diaques assistint l'altar

Inici de la Quaresma

Dimecres de cendra

Imposició de la cendra

El passat 1 de març vam celebrar l'inici de la quaresma. Aquest dia, dimecres de cendra, té sempre per al cristià un significat molt especial. Pot semblar un dia com qualsevol altre: amb les classes i l'horari habitual, però està marcat també per uns signes externs molt característics: la sobrietat de la litúrgia, el dejuni i la abstinència de carn... Aquests signes ens porten a entrar en el seu missatge més profund: «Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli».

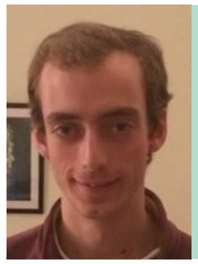
Per la tarda, abans de la missa, tots els seminaristes ens vam aplegar per sentir l' habitual xerrada del sr. rector amb motiu de l'inici de la quaresma. Mossèn Turull va anar repassant el missatge del papa Francesc, titulat «La Paraula és un do. L'altre és un do». El papa, tot comentant la paràbola del ric i el pobre Llàtzer, se centra en tres aspectes: la *valoració del proïsme* com a do de Déu (malgrat les seves possibles mancances), el *perill de la corrupció* del pecat (l'afecció pels diners que porta a la vanitat i la supèrbia), i la importància de la *Paraula de Déu* («ja tenen la Llei i els profetes»). La quaresma ha de ser veritablement un temps de conversió, de tornar a Déu amb tot el cor, de créixer en l'amistat amb el Senyor. Aquesta actitud és de vital importància per aquells que ens estem preparant per el presbiterat.

El Sr. Rector ens va adreçar unes paraules per a preparar el temps de Quaresma

A continuació vam celebrar l'Eucaristia, que aquell dia conté un ritus tan significatiu com és el de la imposició de la cendra. Aquesta cendra és signe penitencial, manifestació de la voluntat de conversió: «Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli»; però també és record de l'humil origen i destí del nostre cos en aquest món: «Recorda, home que ets pols, i que a la pols retornaràs».

Finalment, després de la missa, vam pregar el viacrucis pels claustres del seminari. Aquesta devoció, tan estimada per la tradició de l'Església, ens va endinsant en la contemplació del misteri de la nostra redempció, que celebrarem al terme d'aquesta quaresma.

Via Crucis pels claustres del Seminari

Toni Vidal
4t Teologia

Vetlla de Santa Maria

a Montserrat

La Basílica durant la vetlla

El passat dimecres 26 d'abril, els seminaristes del Seminari Conciliar de Barcelona, del Seminari Major Interdiocesà I del Seminari de Terrassa, acompanyats pels seus formadors, van anar a Montserrat amb motiu de la Vetlla a la Mare de Déu de Montserrat. Així doncs, cap a les sis de la tarda agafàvem l'autocar i fèiem rumb a la muntanya santa de Montserrat; aprofitàvem el viatge per pregar les primeres vespres de la solemnitat que celebraríem l'endemà, i per fer el rés del rosari a la Mare de Déu.

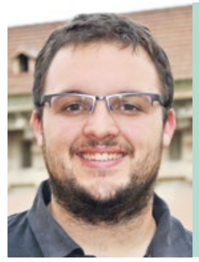
Vam arribar a Montserrat cap a dos quarts de vuit del vespre, temps suficient per agafar el pícnic i poder fer un berenar-sopar just abans de dirigir-nos a la basílica per a fer la pre-vetlla, enguany dirigida per la Coral Joventuts Unides de la Sènia, tot plegat sota el comandament del Gmà. Andreu Maria Martínez, OSB. Aquesta coral ens presentava un recull de cants i pregàries recuperats del Llibre Vermell de Montserrat, un llibre de més de 700 anys d'història amb tot un repertori de música medieval. Així doncs, mica en mica s'anava aconseguint el clima desitjat per a poder fer la Vetlla.

El bisbe Agustí predicant l'homilia

En acabar aquesta primera part de la nit dedicada a la Mare de Déu, amb la basílica plena de gom a gom amb gent de totes les edats, i amb quasibé un centenar de preveres vinguts d'arreu del territori català, va començar l'Eucaristia de la Vetlla, enguany presidida per Mons. Agustí Cortés (bisbe de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat) i concelebrada per Mons. Joan Enric Vives (bisbe de la diòcesi d'Urgell), Mons. Francesc Pardo (bisbe de Girona), Mons. Enric Benavent (bisbe de Tortosa), Mons. Sebastià Taltavull (bisbe auxiliar de Barcelona), pel P. Abat Josep M. Soler i per Mons. Manuel Nin (Exarca Greco-catòlic de Grècia). També hi van participar d'una forma especial les germanes benedictines del Monestir de Sant Benet de Montserrat i l'Escolania de Montserrat. Per part de l'administració pública hi va assistir el conseller d'interior de la Generalitat, el Sr. Jordi Jané; el cap dels Mossos d'Esquadra i altres autoritats.

Després de l'homilia, el P. Abat Josep M. Soler va fer esment que feia 425 anys de la dedicació de l'església i 70 anys de l'entronització de la Mare de Déu en el nou cambril on, encara avui es pot venerar. A continuació van tenir lloc les ofrenes a la Mare de Déu recollides per part del Pare Abat, és a dir, en recordatori d'aquella ofrena feta pels pobles devots a la Mare de Déu per poder mantenir l'oli de les llànties enceses. Finalment, després de fer el cant del Virolai per acabar la celebració de l'Eucaristia de la Vetlla a la Mare de Déu, hi va haver una ballada de sardanes a la plaça del davant del monestir. Cal dir que, aquest any, per culpa de les condicions meteorològiques, va quedar una mica deslluïda.

Demanem, doncs, a la Mare de Déu que sempre ens acompanyi i ens doni forces per a poder ser ferms en la vocació que el seu fill, Jesucrist, ens ha cridat a seguir, i ens doni una empenta per poder acabar el curs. Donem-ne gràcies! Mare de Déu de Montserrat, pregueu per nosaltres!

Josep Sellarés
Curs Propedèutic

Dia del Seminari

Per Sant Josep, el seu patró

Como cada año, la emoción aflora en los seminaristas a medida que el día de San José se acerca. Los preparativos del ansiado trofeo de fútbol van preparando el terreno para que la jornada sea fraternal, alegre y motivo de mayor unión entre los seminaristas de las diversas diócesis. Este curso, la organización de la jornada ha recaído en el Seminario de Terrassa. El planteamiento, como cada año, consiste en un torneo de fútbol durante la tarde para después proseguir con la celebración de la Eucaristía y una cena de gala para culminar los actos.

El Seminari de Terrassa va guanyar el campionat

El torneo fue un momento de mucha "tensión" y rivalidad, siempre con respeto y "fair play". Cada Seminario (Terrassa, Interdiocesano y Barcelona) forjó su respectivo equipo de fútbol 11 para intentar alzarse con la victoria final. El formato fue un rotativo donde cada equipo jugaba contra los otros dos.

Eucaristía al Seminari de Terrassa

En el primer partido lucharon los seminarios de Terrassa y Barcelona a cara de perro. Un partido disputado donde comenzaron marcando los locales pero en el cual los visitantes supieron sobreponerse y lograron empatar en las postrimerías del partido. En el segundo partido se veían las caras el Seminario de Barcelona de nuevo y el Seminario Interdiocesano. La primera parte finalizó sin goles y los de Barcelona, que partían como favoritos, sabían que tenían que marcar si querían tener alguna posibilidad. No fallaron y lograron perforar la portería en dos ocasiones. Sin embargo, el tercer partido definiría el ganador. La victoria en caso de empate se decantaría por gol "average". Y así, los de Terrassa sabían que tenían que ganar a los del Interdiocesano por más de dos goles. Y así se pusieron al ataque contra un equipo algo mermado por el partido que habían jugado inmediatamente antes. Finalmente el partido acabó en goleada por parte de Terrassa. Después de muchos años de hegemonía barcelonesa, por fin ganó Terrasa (con algún fichaje extra).

El ambiente durante los partidos fue excelente, con cánticos de ánimo y alguna que otra broma. Los "hooligans" que no podían jugar se

Un moment del sopar

implicaron a fondo para que lo que era un torneo de fútbol se convirtiese en un momento de compartir y divertirse de una forma sana. Después de la celebración de Terrassa y una merecida ducha para todos, pusimos rumbo al Seminario de Terrassa. Una vez allí nos preparamos para la celebración de la Misa con Vísperas. El obispo auxiliar de Terrasa, Mons. Salvador, presidió la misma. Allí pudimos poner ante el Señor todas las cosas buenas de aquella jornada festiva.

Una vez terminada la Misa pasamos a la mesa. Nos repartimos entre las diferentes mesas para poder disfrutar de unos deliciosos manjares con todos los seminaristas. Todo pareció acabar después de brindar y pedir para que el Señor envíe sembradores a sembrar y repartir los trofeos al equipo campeón, al mejor jugador y al mejor portero, cuando apareció una fuente de chocolate con frutas. Lo que está claro después de esta jornada es que el mejor trofeo es la fraternidad entre los seminaristas llamados a llevarla a todo el mundo.

Pablo Pich-Aguilera
4t Teología

Admissió al ordes

Admissió de dos seminaristes

El 14 de març d'aquest any, a la capella del Seminari, va tenir lloc l'admissió als ordes sagrats de dos seminaristes: Iñaki Marro i un servidor, Jordi Mondragon. Com a anècdota, amics i coneguts, impacients, em preguntaven si ja era l'ordenació. No exactament. Si més no, és el pas previ als ordes sagrats als quals ens referim, el diaconat i el presbiterat que, si Déu vol, es rebrà amb posterioritat algun dia. Els aspirants vam manifestar públicament la voluntat d'oferir-nos a Déu i a la santa Església per exercir l'orde sagrat. L'Església, per la seva banda, en rebre aquest oferiment, escull i crida l'aspirant perquè es prepari a rebre posteriorment els ordes sagrats. Es tracta, doncs, en definitiva, d'un pas important en el camí de formació vers al sacerdoci.

Benedicció dels dos admesos

La celebració va ser presidida pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés. També concelebraven el rector i els formadors del seminari, així com també altres preveres amics i coneguts dels dos aspirants. El bisbe, a l'homilia, va expressar aquesta importància de l'admissió als ordes, com un pas més vers l'ordenació, de no deixar de viure amb intensitat el do rebut i que, aquí al Seminari, es va discernint aquella crida que Déu ens ha fet per esdevenir pastors de les comunitats cristianes de l'Església universal. Al final de la celebració, un servidor, tot parlant també

Saludant els familiars al final de la celebració

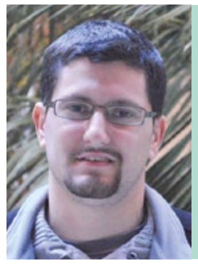

Els nous admesos amb el bisbe

en nom del meu company admès als ordes, vaig dirigir unes paraules d'agraïment a tots als assistents.

Tot just després de la celebració, viscuda amb molta joia, es va convidar tots els presents a un refrigeri ben festiu al menjador del Seminari per tal de poder felicitar els nous admesos i compartir un àpat ben fraternal amb els amics i familiars presents.

Voldria agrair la vostra assistència així com la pregària dels qui no vàreu poder anar-hi, però que de cor hi éreu. Us demanem finalment que no defalliu en la vostra pregària, tenint en compte que mai en serem prou dignes, d'aquesta vocació rebuda. Sovint, sobretot al començament d'aquesta etapa de formació, es veu el sacerdoci com una "càrrega", ja que potser fixem els ulls en allò a què renunciem, però quan hom s'adona del que realment hi guanyes, del bé que pots fer pels altres, apropar-los al Senyor, de la intimitat que pots arribar a assolir amb Déu mitjançant aquest camí... aleshores només et surten paraules d'agraïment a Déu per aquest do i per la família i amics que et fan costat en tot moment.

Mare de Déu de Montserrat, pregueu per nosaltres!

Jordi Mondragon
5è Teologia

Curs Alpha

Trobada amb els responsables

Un moment de l'exposició per part del joves de la Delegació

Degut a la continua evolució de la humanitat, la predicació evangèlica sempre ha estat un tema difícil a l'Església. Afortunadament, al llarg dels temps, molts cristians han reconegut les necessitats i costums de les seves èpoques i, amb un admirable esforç creatiu, han trobat noves i creatives formes de predicar l'Evangeli, adaptant-lo als temps actuals però sense alterar-ne el contingut. El passat dimecres dia 10 de maig, els seminaristes vam tenir l'ocasió de conèixer una d'aquestes realitats, en concret, la dels sopars Alfa.

Després de l'acostumat sopar comunitari, un grup de joves universitaris acompanyats per un capellà van fer-nos una xerrada en la qual van descobrir-nos la realitat d'aquests sopars. Eren cinc persones joves plenes d'energia i de sentit de l'humor que van guanyar-se la nostra simpatia gairebé des del començament de la xerrada.

Segons el que ens van explicar, ajudats d'una presentació en PowerPoint molt professional, els sopars Alfa son una sèrie de sopars de caire kerigmàtic que prenen la seva inspiració d'aquells passatges de l'Evangeli on trobem a Jesús parlant a la gent assegut a taula, gaudint d'un bon sopar. L'objectiu principal és que gent que mai ha sentit l'Evangeli (o ho ha sentit però ha abandonat el seu camí pel motiu que sigui) pugui rebre un primer anunci dins d'un ambient en el qual se sentin a gust. És per això que té una sèrie de notes que poden sonar poc convencionals a alguns de nosaltres però que són molt importants per a què els sopars siguin un èxit. Així, per exemple, s'ha de tenir una cura molt especial pel sopar, que és el motiu principal que atraurà a la gent.

Els sopars van acompanyats d'unes xerrades que es limiten a fer un primer anunci del que és el Kerigma cristià seguits d'un debat on els participants exploren amb llibertat els fonaments de la fe cristiana. Cal recordar que l'objectiu d'aquests sopars és que la gent se senti a gust, per tant, el paper del moderador normalment es limita a dirigir la conversa i sobretot que els participants se sentin escoltats. En altres paraules: se'ls demana que es mosseguin la llengua independentment del que sentin dir.

Un curs Alpha es desenvolupa en vuit sessions on es toquen diversos assumptes de la fe i on els participants són lliures d'assistir. En acabar un curs Alpha, s'espera que els assistents, encara que no s'hagin convertit encara, s'hagin fet preguntes i hagin rebut un primer tast del que és la fe cristiana. Un dels punts en el que els joves van insistir molt és l'oració. Ells van admetre que tot aquest muntatge no es pot sostenir solament amb els esforços humans. És per això que un dels pilars principals és l'oració a l'Esperit Sant, a qui, durant els sopars i els debats, s'ha d'anar encomanant sense pausa.

En acabar aquesta trobada, es va fer una breu ronda de preguntes i després ens vam acomiadar, il·lusionats i inspirats per l'exemple d'aquests joves.

Álvaro Trius Béjar
Curs Propedèutic

Ens van donar uns diptics on s'explica en què consisteix el Curs Alpha

Experiències

Tots som missioners

El P. Ramón ens va explicar la seva experiència a Togo

Aquest segon semestre ens van visitar dos sacerdots missioners originaris de Burgos. Ens van explicar la seva experiència com a portadors de la Paraula a l'Àfrica, concretament a Togo, un país molt petit de la zona subsahariana, la capital del qual és Lome, una ciutat costanera amb un milió d'habitants, amb mitjana d'edat de la població de 20 anys.

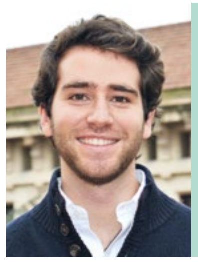
Togo ha viscut una dictadura durant 38 anys i actualment es regeix per una democràcia més o menys estabilitzada. És un país pobre altament depenent de l'agricultura i amb una gran varietat i complexitat de llengües. Aquest fet últim fa que la proclamació de la Paraula sigui molt complicada. A la diòcesi es parlen sis llengües però en Ramon ens explica que en coneix tres, a vegades necessita un sacerdot de la zona que l'ajudi a comunicar-se amb els fidels. Pel que fa a la gent, és molt honesta i molt respectuosa i sempre els han acollit de bon grat.

L'Església allà és molt jove i molt activa, es realitzen activitats amb malalts, catequesi, peregrinacions amb rés del Rosari i Via Creus. També ens explica que hi ha moltes mares catequistes que no saben llegir però amb una gran cultura cristiana, i que actualment són els nens que ensenyen a les mares a llegir. Hi ha unes vuit escoles diocesanes amb més de 400 nens a cada una. Tant els adults com els joves i els nens són molt fidels a l'hora de participar en les celebracions. Per a la celebració de l'Eucaristia, per exemple, l'església s'omple de gom a gom i s'hi ha d'afegir bancs i cadires fora de l'edifici. Una curiositat més sobre la regió és que també hi ha musulmans que vénen a prendre part en la celebració de l'Eucaristia i altres esdeveniments religiosos. Es viu una gran convivència espiritual i respecte de la llibertat religiosa de cadascú. Aquest fet produeix un gran enriquiment en l'àmbit espiritual de la persona, una societat que respecti els costums de cadascú fins al punt de poder compartir amb altres religions és realment propi de l'Església catòlica que acull, som una església universal.

Un moment de l'explicació

Es pregunta sobre el perfil del missioner. En Ramon es queda sorprès, i acaba responent que tots en som, de missioners. No hi ha un perfil concret. Tots els batejats som cridats a donar testimoni de Jesucrist en el món: a casa, a la feina, al carrer... Ell diu que sempre és una aventura predicar la Paraula de Déu, ja sigui a l'Àfrica com a Barcelona, tots tenim una responsabilitat molt gran i hem de donar gràcies a Déu que ens deixi ser instruments seus per donar-se a conèixer.

Alfons de Alarcón Santaeularia
2n Filosofia

CONVIVÈNCIES D'ESCOLANS

Del 5 al 8 de juliol de 2017

De 8 a 14 anys

Casa de colònies Mogent-Maristes,
Llinars del Vallés

Barcelona
Seminari Menor
www.seminarimenorbcn.cat
93 454 16 00